

РЕШЕНИЕ

№ 1540

гр. София, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10138** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Главния архитект на Столична община чрез пълномощник адв. П., срещу Решение № 3521 от 24.09.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав, постановено по НАХД № 16034/2021г.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Възражава се срещу констатацията на въззивния съд за наличие на нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Намира, че са неправилни и незаконосъобразни изводите на съда за това, че в АУАН и в НП не фигурира дата на извършено нарушение, според касатора нарушението е извършено чрез бездействие, което е продължило значително и същото е доказано по безспорен и категоричен начин. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на въззивния съд и да потвърди издаденото наказателно постановление. Алтернативно, поради наличие неяснота във волята на въззивния съд, предвид всички допускания, въз основа на които са направени изводите му, да върне

делото за ново разглеждане. В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата, моли съда същата да бъде уважена, като бъде отменено процесното решение и се потвърди НП, алтернативно след отмяната на решението, поради липсата на мотиви и противоречиви такива, делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът по касационната жалба - „ДИТ ГРУП“ АД, чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение с което да я отхвърли като по същество остави в сила първоинстанционния съдебен акт, подробни аргументи в този смисъл са изложени в писмена защита. Претендира разноси по списък.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

С НП № РА-21-03/29.03.2021г., издадено от Главен архитект на Столична община, на ответника е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 50 000 /петдесет хиляди/ лева, на основание чл.53, ал.1 и ал.2 от ЗАНН във връзка с чл.20 от Закона за устройство и застрояване на Столична община /ЗУЗСО/, чл.22, ал.2 от ЗУЗСО.С касираното съдебно решение от СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно е приложен материалния закон, тъй като нарушението не е доказано по несъмнен начин.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 94-ти състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, произнесено спрямо акт, подлежащ на съдебен контрол.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от

първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която се споделя изцяло от касационната инстанция. Хотелска сграда бивш хотел „П.“, находяща се на [улица], на ъгъла с [улица], пл.№4 по плана на [населено място] е обявена в ДВ бр.40 от 1978г. като архитектурно-строителен паметник на културата. С писмо от 07.06.1988г. на НИПК за паметника на културата е определена категория „местно значение“. Имотът попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групов паметник на културата, деклариран с писмо от 18.08.2005г. в НИПК. Същият попада и на територията на Първа защитена зона на Историко-археологически резерват „Централно историческо ядро на С.“, обхващаща площите на антична С. и средновековния С., обявен с ПМС №36/01.06.1976г. и включен под номер 16 в приложен към чл.50, ал.3 от 3. списък на археологическите резервати. С Нотариален акт №129, том 1, рег.№2088, дело №124 от 2003г. е прехвърлен недвижимия имот в изпълнение на друг дълг, поради което „ДИТ ГРУП“ АД придобило правото на собственост върху сградата – бивш хотел „П.“. На 08.02.2018г. била извършена проверка на място на хотелската сграда от служители на Министерство на културата и в СО район „О.“ като било констатирано, че общото техническо състояние не отговаряло на изискванията на чл.169, ал.1 и ал.3 от ЗУТ, били дадени препоръки предвид влошеното експлоатационно състояние на сградата, постоянно действаща комисия по чл.73, ал.1 от ЗКН при СО да извърши оглед на място, да потвърди с КП състоянието на недвижимата културна ценност, необходимите проучвателни и проектни дейности и вида и обхвата на укрепителните, консервационно-реставрационни и ремонтни работи. За резултатите от проверката бил съставен Констативен протокол №ПР-16 от 21.02.2018г. Постоянната комисия по чл.73, ал.1 от ЗКН извършила оглед на сградата, недвижимата културна ценност, като резултатите от огледа били обективирани в КП от 12.03.2018г., с който било предложено на кмета на СО за издаде заповед, с която да задължи собственика на сградата да извърши мерките за аварийно и временно укрепване по ПК от 21.02.2018г. Със Заповед №СОА18-РД09-1087 от 11.10.2018г. на осн. чл.73, ал.3 от ЗКН кметът на СО задължил „Дит Груп“ АД в качеството му на собственик на недвижимата културна ценност да извърши необходимите и установени по вид и обем укрепителни, консервационни, реставрационни и ремонтни дейности: 1. В срок от 10 дни от получаване на заповедта да изпълни предписаните мерки за аварийно временно укрепване с констативен протокол по чл.72, ал.3 от ЗКН от 08.02.2018г.; 2. В 30-дневен срок от получаването на заповедта да бъдат изготвени пълно архитектурно, геодезическо и фотозаснемане на фасадите на сградата с детайли на всички характерни елементи, техническа експертиза за състоянието на носещата конструкция на сградата и в 30-дневен срок от изтичането на сроковете по т.2 да изготви и представи в МК за съгласуване по реда на чл.84 ЗКН технически инвестиционен проект за КРР на сградата. Тази заповед не била обжалвана, ответникът по касация не бил предприел изпълнение на указанияте със заповедта от 11.10.2018г. дейности в срока за доброволно изпълнение. Била изпратена покана за доброволно изпълнение до „Дит Груп“ АД на осн. чл.277, ал.1 от АПК от 11.09.2019г., с която му бил даден

14-дн.срок от получаването на поканата да изпълни доброволно указаните възстановителни мерки, като изрично било посочено, че при липса на доброволно изпълнение ще се пристъпи към принудително изпълнение. Поканата била връчена на ДИТ Г. АД на 19.03.2019г. На 22.02.21г. гл. експерти в Дирекция „Общински строителен контрол“ Н. [населено място] извършили проверка на хотелската сграда, бивш хотел „П.“ и установили, че не са изпълнени предписаните в констативен протокол от 21.02.2018г. временни мерки. Били извършени и проверки в направление „Архитектура и градоустройство“, при която не били установени данни за изготвено пълно архитектурно, геодезическо фотозаснемане на фасадите на сградата с детайли на всички характерни елементи, както и изготвена техническа експертиза са състоянието на носещата конструкция на сградата. Било установено, че за обекта с изх.№САГ19-ГР00-2298 от 19.11.2019г. била издадена виза за проектиране на осн. чл.140, ал.2 и ал.7 от ЗУТ, като резултатите от проверката били отразени в КП от 22.02.2021г. До дружеството била изпратена покана за съставяне на АУАН и на 09.03.2021г. в присъствието на упълномощен представител на ДИТ Г. АД и на двама свидетели, участвали при извършената проверка на 22.02.2021г. бил издаден АУАН от 09.03.2021г. срещу „Дит Груп“ АД за това, че дружеството, в качеството си на собственик на сградата, притежаваща статут на недвижима културна ценност, не е извършило мерки за възстановяване на сградата и в резултат на бездействието му са й нанесени значителни увреждания, което съставлявало нарушение на чл.20 от ЗУЗСО. Актът бил връчен на пълномощник на дружеството, като в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не били направени възражения. На осн. съставения АУАН на 29.03.2021г. гл. архитект на СО издал НП №РД-21-03 от 29.03.2021г., с което на осн. чл.20 от ЗУЗСО на „Дит Груп“ АД била наложена имуществена санкция в размер 50 000лв..

От правна страна.

В наказателното постановление е посочена законовата разпоредба, нарушена от ответника, за която материалноправна норма се твърди, че е нарушена от ответника "Дит Груп" АД, а именно чл.20 от ЗУЗСО. Въпреки, че същата е цитирана в постановлението при определяне размера на имуществената санкция, настоящият състав намира, че в НП не е нарушена разпоредбата на чл.57, ал.1, т.б. от ЗАНН. С наказателното постановление за конкретно извършено нарушение на лицето, против което е съставен АУАН е наложена имуществена санкция, като наказващият орган е възприел посочената от актосъставителя правна квалификация на нарушението. В административнонаказателната разпоредба е очертано и изпълнителното деяние и предвиденото за същото наказание. В НП е посочена законовата разпоредба, която се твърди от административно-наказващия орган да е нарушена и в същата е определена и санкцията за нарушението. в АУАН е посочена за нарушена законовата разпоредба на чл.20 от ЗУЗСО, като същата правна квалификация на деянието е отразена в АУАН и в НП, което е съобразно изискването на ЗАНН за посочване на вменената за нарушена разпоредба.

Въззивният съд е приел, че в АУАН и в НП липсва дата на извършване на нарушението, което е в разрез с чл. 42, ал.1, т.4 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като е приел, че дата на констатиране на нарушението от съответните органи не съответства на дата на извършването му. Задължение на

административнонаказващият орган е да определи момента на извършването на нарушението и да подведе същото под съответната правна норма, в случая от АУАН и от НП се установява, че се касае за бездействие, установено с приложения констативен протокол, съставен на 22.02.2021г. и датата на установяването се приема за дата на извършване на нарушението. Същото, предвид характера на извършеното административно нарушение – продължаващо във времето, се установява в момента на неговото установяване по съответния ред и се осъществява непрекъснато във времето поради неизпълнение на активно правно регламентирано поведение.

Правилно въззивният съд е приел, че НП е материално незаконосъобразно по следните съображения: В АУАН и в НП е установено, че административнонаказателната отговорност на „Дит Груп“ АД следва да се ангажира на основание чл. 20 от ЗУЗСО. Съгласно тази разпоредба, който със свои действия или бездействия уврежда или създава опасност за увреждане на обекти на културно-историческото наследство, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., а когато нарушението е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв. Т.е. Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана заради това, че със свое бездействие, в качеството на собственик на Хотелска сграда, б. хотел "П.", са нанесени значителни увреждания на сградата, като нарушението е констатирано от служители в Направление "Архитектура и градоустройство, като всички констатации са отразени в констативен протокол №КП-САГ18-ТК00-45622.02.2021г. Формулировката на осъщественото от „Дит Груп“ АД, изложена в НП е идентична на тази в акта, предхождаща от пространна фактическа обстановка, която е относима към издадената от кмета на СО Заповед от 11.10.2018г. с указания, издадена на чл. 73, ал.3 от ЗКН и касаещи неизпълнението им от страна на „ДИТ ГРУП“ АД. В НП и АУАН липсват твърдения в резултат на бездействието на дружеството да изпълни указаните възстановителни мероприятия на сградата, обявена за архитектурно-строителен паметник на културата, категория „местно значение“ да е била увредена и съответно дали същите са значителни, тъй като няма твърдения за състоянието на сградата. Нарушението на чл. 20 от ЗУЗСО, с оглед очертаното изпълнително деяние „в следствие на бездействието на „ДИТ ГРУП“ АД, представлявано от В. А. Ч. са нанесени значителни увреждания на Хотелска сграда б. хотел „П.“ е резултатно – като последица от бездействията на дееца настъпва увреждане на обект на културно-историческото наследство. Нито в АУАН, нито в НП фигурира описание на щетите, които са били причинени на сградата, недвижима културна ценност, в резултат на неизпълнението на указаните възстановителни работи с оглед неизпълнението на Заповед №СОА18-РД09-1087/11.10.2018г. на Кмета на Столична община, като на ответника по касация не е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушение на чл.198 от ЗКН, респ. чл.197, ал.1 от ЗКН. Същото не може да бъде изведено и от съдържанието на Констативния протокол, съставен от длъжностни лица в дирекция „Общински строителен контрол“ Н. при проверка на място от дата 22.02.2021г.Тази проверка, явяваща се повторна, единствено отразява неизпълнението на предписанияте в КП от 21.02.2018г, изготвен на осн. чл.72, ал.3 от ЗКН от представители на Министерство на културата временни мерки по чл.71 от ЗКН, като в него не фигурира констатация за реално увреждане на сградата - обект на културно-историческо

наследство. Протоколът от 22.02.2021г., съставен от длъжностни лица в Направление "Архитектура и градоустройство" се явява основополагащ за образуването на административно-наказателното производство по чл.20 от ЗУЗСО. Така, както е очертано изпълнителното деяние в АУАН и в НП "в следствие на бездействието на "ДИТ ГРУП" АД, представлявано от от ваклин А. Ч., са нанесени значителни увреждания ..." има за последца осъществяването на определен резултат - като последица от бездействията на дееца е настъпило увреждане, предвид това липсата на данни за реалното увреждане на сградата обосновава правилния извод на СРС, че административно наказващият орган не доказва, че в резултат на бездействието на дружеството са нанесени "значителни увреждания" на сградата, поради което не е доказано нарушението на ЗУЗСО, описано АУАН и НП , което представлява неправилно приложение на материалния закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че касираното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, при съвременно направено искане за присъждане сторените разноски от страна на ответника по касация и липсата на възражение от касатор за прекомерност, същите се определят от настоящия състав в размер на 1200 лв.

Водим от горното Административен съд-София-град, XX-ти Касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3521 от 24.09.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти и състав, постановено по НАХД № 16034/2021г.

ОСЪЖДА Столична община с адрес [населено място], [улица] да заплати на „ДИТ ГРУП“ АД ЕИК[ЕИК] сумата от 1200 /хиляда и двеста/ лева разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

